

Arrest

nr. 70 767 van 28 november 2011
in de zaken RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 en 30 september 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 september 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de 3de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. HENDRICKX en advocaat M. VANDENBROECK *loco* advocaat M. VAN LAER, die beiden verschijnen voor de 1ste en 2de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER en *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Eerste verzoekster die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt op 24 februari 2009 België binnen samen met een meerderjarig (tweede verzoeker) en een minderjarig kind (derde verzoekster) en dient een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 2 juli 2009 dient verzoekster samen met haar twee kinderen, inmiddels allebei meerderjarig, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 2 maart 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden verzoekers in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 9 april 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van eerste verzoekster de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 9 november 2010 nr. 50 921 worden aan eerste verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 7 februari 2011 dient de echtgenoot van verzoekster voor zichzelf, voor verzoekster en de twee kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 7 maart 2011 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 4 april 2011 verzoekt de arts-adviseur verzoekster om een recent medisch verslag van de geneesheer-specialist.

Op 19 april 2011 dient verzoekster een aanvulling in.

Op 27 juni 2011 geeft de arts-adviseur haar advies inzake de gezondheidstoestand van verzoekster.

Op 14 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.07.2009 werd ingediend door :

A., L. (RR:72.10.08 476-90) geboren te (...) op (...)

+ kinderen:

K., A. (RR:90.10.10 547-46) geboren te (...) op (...)

K., A. (RR:91.10.24 558-24) geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 02.03.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2008 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het medische advies van de arts-adviseur op naam van A. L. (waarvan kopie in omslag in bijlage) blijkt het volgende:

“Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening van betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

De betrokkene kan reizen en de ondersteunende aanwezigheid en hulp van familieleden is aangewezen”

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen In het land van herkomst:

In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen.

Betrokkene kan terecht in poliklinieken (er zijn 346 poliklinieken in Armenië) voor gespecialiseerde zorg en opvolging. De medische zorgen voor patiënten met aandoeningen vermeld op de lijst met gratis zorgen (waaronder de aandoening van betrokkene) zijn gratis. De kosten voor de behandeling worden terugbetaald door 'Budget d'Etat via l'Agence du financement de la Santé'

Voor opvolging door een specialist kan betrokkene terecht in Erevan. Voor de nodige analyses en onderzoeken kan betrokkene in Erevan of in een van de provincies in Armenië terecht.

Volgens Rapport Health in Transition: Armenia health system review zijn de apothekers verspreid over het hele land maar het merendeel bevindt zich in de hoofdstad Erevan.

We merken tevens op dat betrokkene beroep kan doen op projecten van het IOM voor een terugkeer naar Armenië. Het project 'Exchange of information and practices in 6 EU member states on AVRR of persons with mental and physical disabilities' bijvoorbeeld houdt in dat betrokkene in totaal 1400 euro kan ontvangen om te voorzien in zowel medische behoeften als in basisbehoeften. Bovendien kan het IOM zorgen voor begeleiding bij de terugreis en kan via het IOM reeds contact opgenomen worden met een arts in Armenië om deze op de hoogte te stellen van de toestand en de noden van betrokkene. Indien betrokkene niet in aanmerking zou komen voor dit project, zijn er ook nog andere projecten (REAB) waaraan hij zou kunnen deelnemen.

De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

In het verzoekschrift wordt aangehaald dat de behandeling voor de aandoening van betrokkene zeer duur is in Armenië, we wijzen er nogmaals op dat de behandeling van de aandoening van betrokkene gratis is.

Tevens haalt betrokkene dat er informele betalingen dienen te worden betaald. De Armeense regering is zich bewust van het probleem en heeft reeds enkele acties hiertegen ondernomen. De Armeense overheid startte in 2009 met het anti-corruptieplan te implementeren. Betrokkene kan, indien zij in contact komt met corruptie kan zij zich wenden tot de daartoe bestemde Armeense politiediensten.

Betrokkene zegt dat zij niet in staat is om arbeid te verrichten, maar gezien deze beslissing ook geldt voor de meerderjarige kinderen kan worden verondersteld dat zij ook een steentje kan bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst.

De aanwezigheid van familieleden is noodzakelijk voor de nodige ondersteuning. Deze beslissing geldt ook voor de meerderjarige kinderen van betrokkene, zij kunnen instaan voor de nodige ondersteuning en bijstand.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Armenië — het land waar zij tenslotte ongeveer 35 jaar verbleven- geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven. (...)."

Verzoekers dienen tegen deze beslissing twee beroepen in met twee verschillende advocaten.

Op 29 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten opzichte van eerste verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 16 september 2011 dient eerste verzoekster een aanvraag in tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten, middels een derde advocaat.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben twee afzonderlijke beroepen tot schorsing en nietigverklaring ingediend tegen eenzelfde beslissing. De verzoekschriften zijn opgesteld door verschillende advocaten.

Ter zitting van 22 november 2011 werden deze zaken samen opgeroepen. Geen van beide advocaten deed afstand van hun zaak en derde verzoekster die in persoon aanwezig was, bevestigde dit.

Met het oog op een goede rechtsbedeling dienen beide verzoekschriften samen behandeld te worden.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Waar verzoekers *in fine* van het verzoekschrift in de zaak nr. 80 004 vragen om de “*beslissing tot afwijzing van een aanvraag 9 ter van de Vreemdelingenwet met bevel om het grondgebied te verlaten*” te schorsen en nietig te verklaren, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing niet vergezeld gaat van een bevel om het grondgebied te verlaten, zodat het verzoek om het bevel om het grondgebied te verlaten, te schorsen en te vernietigen, onontvankelijk is *ratione materiae*.

3.2. De verwerende partij werpt in de zaak nr. 80 004 een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoekers geen ernstig middel aanvoeren en niet aantonen op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

4. Onderzoek van het beroep in de zaak 80 004

4.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“EERSTE EN ENIGE MIDDEL: Schending van het artikel 3 E.V.R.M. Schending van het artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 in samenhang met de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van het goed fatsoen.

Het artikel 3 E.V.R.M. verbiedt elke onmenselijke behandeling.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (R.v.St. 11 juni 2002, nr. 101.624.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken." (R.v.V. 22 december 2009, nr. 36 480).

Artikel 62, 1ste lid van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vernielden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

De adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken vat de problematiek van verzoekster als volgt "Samengevat betreft het hier dus een 38-jarige vrouw met borstkanker, gediagnosticeerd in 2009 en behandeld met borstsparende heekunde (tumorectomie) op 10/04/2009, gevolgd door adjuvante chemo- en radiotherapie en waarvoor momenteel nog hormonale therapie met tamoxifen lopende is. Deze oncologische problematiek bij de betrokkene is te beschouwen als een aandoening dewelke bij uitblijven van een adequate en ononderbroken behandeling inderdaad een reëel risico kan inhouden voor haar leven en/of fysieke integriteit (cfr. vergrote kans op recidief/metastasering). Verderzetten van de hormonale therapie en regelmatig oncologische opvolging zijn aangewezen."

Nadat gesteld wordt dat de therapie beschikbaar is in Armenië - volgens overheidsbronnen -concludeert de adviserende arts wel als volgt:

"Er dient opgemerkt te worden dat in dit medisch advies enkel rekening gehouden werd met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch-technische zin. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen."

De adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken wijst dus subtiel maar duidelijk op het feit dat de medische zorgen absoluut niet onderbroken mogen worden en dat het noodzakelijk is de toegankelijkheid van deze zorgen te onderzoeken.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt vervolgens in zijn beslissing dat de behandeling voor kankerpatiënten in Armenië - alweer volgens overheidsbronnen - gratis is en dat verzoekster opgevolgd kan worden door specialisten.

De adviserende arts verwijst in het advies naar een lijst van geregistreerde geneesmiddelen geldig tussen 01.06.2011 en 30.06.2011 waarop tamoxifen vermeld staat (...).

Op de meest recente lijst staat dit medicijn echter niet vermeld (...), en volgens de door DVZ geciteerde Caritas Country Sheet mogen apothekers in Armenië enkel door de overheid geregistreerde medicatie verkopen:

"3.4.3.7 Supply with standard medicines

In Armenia the pharmacies have a right to purchase and sell only registered drugs. The Government approves and publishes the list of drugs that are provided with or without prescription."

(...)

Vrij vertaald:

"Aflevering van standaard medicatie

In Armenië hebben de apotheken enkel het recht om geregistreerde medicatie te verkopen. De regering zorgt voor de goedkeuring en publicatie van de lijst van medicatie die wordt afgeleverd met of zonder voorschrift."

De medicatie die verzoekster dagelijks moet innemen en die onontbeerlijk is voor haar overlevingskansen, is in Armenië vandaag dus niet meer verkrijgbaar en evenmin op de dag dat de DVZ zijn beslissing heeft genomen (14.07.2011).

Verzoekster wees er verder reeds in haar aanvraag op dat er zeer aanzienlijke "informele" betalingen of omkoopgeld worden verwacht van de patiënten.

In dit verband kan opnieuw verwezen worden naar de door DVZ geciteerde Country Sheet van Caritas van 2010:

"Bribes for doctors

The health care system of Armenia still suffers of informal payments. (...)

"Informal payments have now developed into an almost formalized system of fees, including barter goods and services in rural areas, for health care providers, auxiliary personnel and administrators.(...) "

According to the survey done by Transparency International Armenia conducted in 2006, healthcare sector was considered as "the first most corrupt sector/service" by the respondents. »

(...)

Vrij vertaald:

"Omkoopgeld voor artsen

Het systeem van gezondheidszorgen in Armenië lijdt nog steeds aan de kwaal van informele betalingen. (...) Informele betalingen zijn geëvolueerd naar een bijna geformaliseerd systeem van fooien, inclusief het ruilen van goederen en diensten in rurale gebieden, en dit voor gezondheidswerkers, assistenten en administratieve krachten."

Armenië staat op plaats 123 van de 178 door Transparency International onderzochte landen, wat inderdaad bevestigt dat het een van 's werelds meest corrupte landen is. De gezondheidszorg blijkt dan nog de meest corrupte dienst te zijn.

De DVZ beweert tezamen met de Armeense overheid dat "er reeds enkele acties hiertegen ondernomen" zijn, dat er een "anti-corruptieplan" is sinds 2009 en dat verzoekster zich tot de politie kan wenden indien zij in contact komt met corruptie.

Echter, er blijken zeer weinig resultaten te zijn; en de regering heeft geen fondsen vrijgemaakt om anticorruptie-inspanningen te financieren:

"Government programs to curb chronic corruption continued to produce few tangible results. The activities of the governmental Anticorruption Strategy Monitoring Commission and Anticorruption Council continued to be viewed with skepticism. In 2009 the government approved a 2009-12 anticorruption strategy following two years of development and six months of wide-ranging discussions in Yerevan and

the regions and the posting of the strategy on the government's Web site; however, the government failed to fund implementation of the strategy and devoted no money for anticorruption efforts."

(USDOS - US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2010, 08 April 2011)

(...)

Vrij vertaald:

"Overheidsprogramma's om de chronische corruptie in te tomen produceerde nog steeds weinig tastbare resultaten. De activiteiten van de staatscommissie 'toezicht op de anticorruptie strategie' en de anticorruptieraad worden nog steeds met scepticisme bekeken. In 2009 keurde de regering een 2009-12 anticorruptie strategie goed die volgde op twee jaar ontwikkeling en zes maanden van breed opgezette discussies in Yerevan en de regio's en het publiceren van de strategie op de website van de regering; de regering heeft echter geen fondsen vrijgemaakt om de strategie te implementeren en wijdde geen geld aan de inspanningen tegen corruptie,"

Daar waar de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing dus een rooskleurig beeld schetst van de Armeense gezondheidszorgen - alle zorgen beschikbaar én betaalbaar - blijkt het in de praktijk (volgens de door DVZ zelf aangehaalde rapporten!) toch veel slechter te gaan.

Volgens ditzelfde rapport van USDOS zijn er ook bij de politie en liet gerecht grote corruptieproblemen.

Conclusie:

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken komt hierop neer: verzoekster dient met haar familie terug te keren naar haar land van herkomst. Aldaar kan zij een specialist zoeken die haar kan opvolgen. Indien deze geld vraagt terwijl hij volgens de regering zijn zorgen gratis dient te verlenen kan zij naar de politie stappen. Waar zij terecht kan als de politie geen stappen zet, of als de agenten óók geld willen wordt niet verduidelijkt. Wat zij moet doen als de kanker intussen opnieuw de kop opsteekt evenmin. Uit de bronnen die de Dienst Vreemdelingenzaken zelf hanteert blijkt niet dat het geneesmiddel dat verzoekster dagelijks moet innemen om terugkeer van de kanker te voorkomen (Tamoxifen) nog verkrijgbaar is.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de mogelijkheid voor verzoekster om in Armenië de levensnoodzakelijke zorgen ter beschikking te krijgen, onvoldoende onderzocht. De bronnen die door de DVZ zelf worden aangehaald worden slechts gedeeltelijk geciteerd. Er kan dan ook geen sprake zijn van een correcte feitenvinding. De zorgvuldigheidsplicht is geschonden.

De motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende/onjuist. Zo blijkt een cruciaal geneesmiddel niet meer beschikbaar te zijn in Armenië.

Het artikel 3 van het E.V.R.M. en het artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet worden door de bestreden beslissing geschonden. Het is medisch onverantwoord en onmenselijk om verzoekster in deze omstandigheden te vragen België te verlaten en terug te keren naar Armenië."

4.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven vevat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. De formele motiveringsplicht vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de burger van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hen toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

In antwoord op verzoekers' concrete kritiek stelt de verwerende partij dat uit het advies van de ambtenaar-geneesheer duidelijk blijkt dat de gezondheidsproblemen van verzoekers kunnen worden behandeld in Armenië en dat behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn en dat verzoekers kunnen reizen naar Armenië. Uit dit advies blijkt duidelijk dat rekening werd gehouden met de medische verslagen en de andere rapporten, die verzoekers hebben voorgelegd. Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt tegen een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

De verwerende partij merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers' aanvraag ongegrond is. De gemachtigde heeft terecht geoordeeld dat de door verzoekster vereiste medicijnen wel degelijk beschikbaar zijn in Armenië. Hij steunt zich hiervoor op het advies van de ambtenaar-geneesheer van 27 juni 2011 dat verwijst naar de lijsten van geregistreerde geneesmiddelen. Deze lijst bevindt zich in het dossier.

Verzoekers' bewering dat de op de lijst vermelde geneesmiddelen in de praktijk niet beschikbaar zouden zijn, is niet meer dan een ongestaafde bewering.

Inzake verzoekers' kritiek op informele betalingen in Armenië, wijst de verwerende partij erop dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gewezen op het feit dat de Armeense regering zich bewust is van het probleem en hiertegen reeds actie heeft ondernomen. De verwerende partij wijst erop dat het kort door de bocht is om er vanuit te gaan dat verzoekster automatisch zal worden blootgesteld aan corruptie en dat de ziekte hierdoor niet zal kunnen worden behandeld. Dit zijn louter hypothetische beschouwingen.

Ten slotte merkt de verwerende partij op dat verzoekers niet aantonen dat artikel 3 van het EVRM geschonden is. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42) die stelt dat artikel 3 van het EVRM het recht niet waarborgt om op het grondgebied van een staat te blijven louter om reden dat die staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst. De omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren.

De verwerende partij wijst er ook op dat het Hof van Cassatie heeft geoordeeld dat het uit het land zetten van een vreemdeling een schending kan uitmaken van artikel 3 van het EVRM in zoverre er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien hij aan die staat wordt overgeleverd, een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen, maar dat die bepaling niet impliceert dat een vreemdeling het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven. *In casu* is er geen sprake van ernstige en duidelijke redenen, niet in het minst nu verzoekers ter zake vaag blijven en geen concrete gegevens naar voor brengen of bewijskrachtige stukken voorleggen. Er is *in casu* geen sprake van een reëel risico om te worden onderworpen aan folteringen, of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

4.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning toe te kennen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet: de behandeling voor en de opvolging van de aandoening van verzoekster zijn beschikbaar en toegankelijk in Armenië. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

4.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken.

De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

4.3.3. Verzoekers voeren aan dat het geneesmiddel Tamoxifen, dat eerste verzoekster nodig heeft, volgens het advies van de ambtenaar-geneesheer verkrijgbaar is in Armenië omdat het op 23 juni 2011 voorkomt op de lijst van geregistreerde geneesmiddelen van het SCDMTE, waaruit volgt dat het geregistreerd is in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar. Verzoekers voeren aan dat uit hun raadpleging van de meest recente lijst van geregistreerde geneesmiddelen blijkt dat tamoxifen niet meer vermeld staat, zodat het niet meer geregistreerd is en dat apothekers in Armenië enkel de door de overheid geregistreerde medicatie verkopen, zodat eerste verzoekster dit geneesmiddel niet kan verkrijgen in Armenië.

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende. In het advies van de ambtenaar-geneesheer van 27 juni 2011 wordt gesteld dat eerste verzoekster een hormonale therapie volgt met tamoxifen. De huidige behandeling van eerste verzoekster bestaat uit Tamizam 20 mg (farmaceutische stof tamoxifen). De ambtenaar-geneesheer verwijst vervolgens naar de lijst van geregistreerde geneesmiddelen van het SCDMTE in Armenië, geraadpleegd via de website www.pharm.am op 23 juni 2011, waaruit blijkt dat Tamoxifen EBEWE is geregistreerd in Armenië en er op voorschrift verkrijgbaar. Tamoxifen komt eveneens voor op de essentiële Geneesmiddelenlijst van de Republiek Armenië, geraadpleegd via de website www.pharm.am op 23 juni 2011.

Een afdruk van de "List of Essential Medicines of RA" bevindt zich in het administratief dossier, op pagina 9 hiervan komt tamoxifen voor. Een afdruk van de "List of Registered Drugs in Armenia (Up to 31.12.2010)" bevindt zich in het administratief dossier, op p. 262 en 263 komt tamoxifen voor, afkomstig van twee verschillende fabrikanten. De "term of registration" (periode van registratie in Armenië) vermeldt voor Tamoxifen EBEWE dat het geregistreerd is van 8 juni 2009 tot 8 juni 2014.

Verzoekers menen dat tamoxifen niet voorkomt op de lijst van geregistreerde geneesmiddelen van juli 2011. Zij verwijzen daarvoor naar de maandelijkse lijst van geregistreerde geneesmiddelen. Uit deze lijst blijkt echter dat het gaat om maandelijkse lijsten van in die maand nieuw geregistreerde geneesmiddelen, waarvoor de registratie vanaf dan geldt voor een bepaalde periode. Het feit dat tamoxifen daarop niet voorkomt, is geheel logisch omdat het geneesmiddel Tamoxifen EBEWE waarnaar verwezen wordt in het advies van de ambtenaar-geneesheer reeds vroeger geregistreerd werd en de registratie momenteel geldt tot 8 juni 2014, zoals blijkt uit de lijst van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië, die zich in het administratief dossier bevindt. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, verwijst de ambtenaar-geneesheer niet naar deze maandelijkse lijsten maar wel naar de algemene lijst van in Armenië geregistreerde geneesmiddelen.

De bewering van verzoekers dat het geneesmiddel dat eerste verzoekster nodig heeft, niet meer geregistreerd en dus niet meer verkrijgbaar is in Armenië, is bijgevolg niet correct en doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Ook de daarmee samenhangende bewering dat de behandeling van eerste verzoekster stopgezet zal worden bij een terugkeer naar Armenië, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

4.3.4. Verzoekers voeren aan dat ze reeds in hun aanvraag om machtiging tot verblijf hebben gewezen op de informele betalingen of omkoopgeld in Armenië. Zij herhalen deze kritiek en verwijzen in dit verband naar de "Country Sheet Armenia" van Caritas van 2010 en naar het "Country Report on Human Rights practices 2010" van het US Department of State van 8 april 2011 om te benadrukken dat deze praktijken nog steeds bestaan, ondanks wat daarover gesteld wordt in de bestreden beslissing.

Verzoekers hadden in hun aanvraag gewezen op het systeem van informele betalingen. In de bestreden beslissing wordt hierover gesteld:

“Tevens haalt betrokkene dat er informele betalingen dienen te worden betaald. De Armeense regering is zich bewust van het probleem en heeft reeds enkele acties hiertegen ondernomen. De Armeense overheid startte in 2009 met het anti-corruptieplan te implementeren. Betrokkene kan, indien zij in contact komt met corruptie kan zij zich wenden tot de daartoe bestemde Armeense politiediensten.”

Hieruit blijkt dat werd geantwoord op wat verzoekers in dit verband hadden aangevoerd in hun aanvraag, en blijkt tevens dat de gemachtigde erkent dat dit probleem bestaat maar wijst op de inspanningen die de Armeense overheid levert.

De verwijzing van verzoekers naar recente rapporten waaruit blijkt dat dit probleem nog steeds niet is opgelost, doet echter geen afbreuk aan dit motief en toont niet aan dat de medische zorgen voor eerste verzoekster niet beschikbaar of toegankelijk zijn in Armenië. Zoals de verwerende partij stelt in haar nota, gaat eerste verzoekster ervan uit dat zij zeker zal worden geconfronteerd met corruptie, dat zij dan naar de politie zal stappen maar dat de politie geen actie zal ondernemen of zelf geld zal willen. Deze uiteenzetting van verzoekers is inderdaad hypothetisch en kan niet worden aangenomen. De bestreden beslissing is afdoende gemotiveerd en moet niet de motieven van de gegeven redenen van de beslissing vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren en voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” te vermelden.

Tevens wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat de beslissing ook geldt voor de meerderjarige kinderen van verzoekster waarvan kan worden verondersteld dat ook zij hun steentje kunnen bijdragen in de financiële situatie van het gezin. Verzoekers betwisten dit motief niet.

4.3.5. Zoals hierboven reeds gesteld is het geneesmiddel dat eerste verzoekster nodig heeft nog steeds beschikbaar in Armenië. In de bestreden beslissing wordt er tevens op gewezen dat de aandoening van eerste verzoekster is opgenomen op de lijst voor gratis zorgen en dat de zorgen daarom voor haar gratis zijn. Tevens wordt in de bestreden beslissing gewezen op de aanwezigheid van poliklinieken, op de aanwezigheid van specialisten in Erevan, op de mogelijkheid van analyses en onderzoeken in Erevan of in één van de provincies en op de aanwezigheid van apotheken. In de bestreden beslissing wordt hiervoor verwezen naar volgende informatie: “Caritas Country Sheet Armenia” van januari 2010, Questionnaire Armeens Ministerie van Gezondheid 2010, informatie afkomstig uit de MedCOI databank en HAKOBYAN, T. e.a., Health in Transition, Armenia health system review, vol. 8, n° 6, 2006.

Verzoekers kunnen bijgevolg niet voorhouden dat onvoldoende werd onderzocht of eerste verzoekster in Armenië de mogelijkheid heeft om levensnoodzakelijke zorgen ter beschikking te krijgen. Evenmin verduidelijken verzoekers in welk opzicht de bronnen die worden aangehaald slechts gedeeltelijk geciteerd zouden zijn. De bronnen vermeld in de bestreden beslissing worden in voetnoot op volledige wijze geciteerd en zijn raadpleegbaar in het administratief dossier. De bronnen vermeld in het advies van de ambtenaar-geneesheer dat bij de beslissing werd gevoegd, worden volledig geciteerd en zijn raadpleegbaar in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt op een correcte feitenvinding en is niet kennelijk onredelijk. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. De schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan evenmin worden aangenomen.

4.3.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

4.3.7. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Zij menen dat het medisch onverantwoord en onmenselijk is om eerste verzoekster te vragen België te verlaten en terug te keren naar Armenië.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen"*.

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; *adde* EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 66).

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide wijze ingegaan op het feit dat de aandoening van eerste verzoekster behandelbaar is in Armenië en dat deze behandeling toegankelijk is voor haar.

De Raad wijst er echter op dat de bestreden beslissing geen bevel inhoudt om het grondgebied te verlaten. Door de bestreden beslissing worden verzoekers niet van het grondgebied verwijderd, de beslissing houdt enkel in dat hun aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard en bevat geen verwijderingsmaatregel. De uiteenzetting van verzoekers inzake artikel 3 van het EVRM mist derhalve feitelijke grondslag.

De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het enig middel in de zaak 80 004 is in al zijn onderdelen ongegrond.

5. Onderzoek van het beroep in de zaak 79 910

5.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"1. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet gebeurd is in casu.

Het Hof van cassatie heeft geoordeeld naar heeft geoordeeld naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en als bewijs geldt van het feit dat de opgeworpen middelen werden onderzocht (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, I, 166).

Dit principe werd eveneens in de grondwet opgenomen onder artikel 149 G.W.

De betwiste beslissing voldoet zelf niet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49).

Dat dit niet gebeurd is, of minstens zeer gebrekkig, zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen in de bestreden beslissing van de DVZ.

2. De onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing van de DVZ in het licht van de Wet van 29 juli 1991

De DVZ motiveert als volgt de bestreden beslissing:

(...)

De DVZ is van oordeel dat de medische zorgen die verzoekster behoeft, beschikbaar en toegankelijk zijn in Armenië.

Verzoekende partij voegt in bijlage een document toe waarin men leest dat de kosten voor de medische zorgen in Armenië zo hoog zijn dat alleen al om die reden medische zorgen ontoegankelijk zijn voor verzoekster in haar thuisland.

Het besluit van het artikel in bijlage wordt hierna weergegeven:

(vertaling uit het Engels):

"Conclusion

Continuer à déclarer que les paiements directs pour les services BBP dans les hôpitaux sont illégaux n'améliorera pas la situation des Arméniens dont la plupart ne se font pas soigner pour les blessures et

les maladies à la fois parce qu'ils ne sont pas sur des montants à payer et parce qu'ils ne sont pas capables de payer. Du côté politique, il y a une forte volonté d'officialiser les frais mais ils n'ont pas trop envie de réduire de manière substantielle le nombre de services dans le BBP ou le nombre de groupes ayant droit à ce BBP,

L'expérience démontre qu'aucune mesure n'améliorera la protection financière en de telles circonstances. Le gouvernement arménien a augmenté de manière considérable les allocations au secteur de la santé mais il ne peut toujours pas remplir les promesses de soins gratuits"

Seulement en rendant les paiements des patients plus transparents, en remplissant leurs promesses avec les fonds disponibles et en s'attendant aux mauvais fonctionnements du service fournisseur de soins, le gouvernement peut commencer à avoir un plus grand contrôle et introduire des mesures qui vont diminuer les paiements des patients et ensuite, améliorer la protection financière."

In dat verband verwijst verzoekende partij naar een arrest van de RVV, ref CCC, N° 49.781 – 19.10.2010,

"(...)"

In tegenstelling tot hetgeen de DVZ beweert, zijn medische zorgen dus absoluut niet beschikbaar voor verzoekster in Armenië.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht."

5.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat de ambtenaar-geneesheer na onderzoek van alle medische gegevens in het administratief dossier, van oordeel is dat eerste verzoekster een aandoening heeft waarvoor er behandeling en opvolging mogelijk zijn in Armenië. In de bestreden beslissing wordt ook verslag gedaan over het onderzoek dat is gebeurd naar de toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Armenië. De zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen opgenomen in de lijst voor gratis zorgen. De aandoening van eerste verzoekster is in deze lijst opgenomen. Verzoekers ontkennen noch weerleggen dit in hun verzoekschrift.

De verwerende partij merkt op dat verzoekers in het eerste middel blijven volhouden dat de zorgen voor eerste verzoekster niet toegankelijk zijn omdat ze te duur zijn. Zij onderbouwen deze stelling door te verwijzen naar een algemeen rapport omtrent de toegankelijkheid van de gezondheidszorgen. Verzoekers tonen echter niet aan dat deze informatie van toepassing is op eerste verzoekster en dat uit deze informatie zou blijken dat de behandeling van haar medische problematiek niet gratis is, in weerwil van wat de bestreden beslissing aangeeft. Bij gebrek aan tegenbewijs staat dan ook vast dat de aandoening van verzoekster op de lijst van gratis zorgen is opgenomen, wat het financiële argument van verzoekers teniet doet.

Er werd ook onderzoek gedaan naar de beschikbaarheid van instellingen die gespecialiseerde zorg kunnen verstrekken in Armenië en de aanwezigheid van voldoende apotheken. Deze zijn voorhanden zoals in de bestreden beslissing wordt aangegeven en bovendien zijn de zorgen die verstrekt worden in het geval van eerste verzoekster gratis. Dit gegeven wordt niet weerlegd of betwist door verzoekers. De overige argumenten worden door verzoekers niet aangevochten in het verzoekschrift, waaruit kan worden afgeleid dat de beslissing op deze punten door hen niet wordt betwist. De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, zowel in feite als in rechte. Verzoekers kennen de motieven van de bestreden beslissing vermits zij ze aanvechten in het verzoekschrift; aan de formele motiveringsplicht is voldaan.

Inzake de materiële motiveringsplicht merkt de verwerende partij op dat de Raad zijn beoordeling niet in de plaats kan stellen van die van het bestuur. De verwerende partij wijst erop dat aan de beslissing een grondig onderzoek vooraf ging naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Armenië, voor het specifieke geval van eerste verzoekster. Dit wordt zowel door de arts-attaché als in de bestreden beslissing uitvoerig omschreven.

5.3. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, wordt verwezen naar punt 4.3.1. van dit arrest.

Waar verzoekers verwijzen naar artikel 149 van de Grondwet, wijst de Raad erop dat deze bepaling de jurisdictionele motiveringsplicht betreft en geen verband houdt met de motiveringsplicht die op het bestuur rust, zodat dit onderdeel van het enig middel in de zaak nr. 79 910 onontvankelijk is.

Verzoekers voeren de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Zij voeren aan dat de kosten voor de medische zorgen in Armenië zo hoog zijn dat alleen al om die reden medische zorgen

ontoegankelijk zijn voor verzoekster in haar thuisland, zodat de zorgen voor verzoekster niet beschikbaar zijn in Armenië, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld. Zij verwijzen hiervoor naar een artikel van de World Health Organisation met als titel *"Is there a role for user charges? Thoughts on health system reform in Armenia"* dat het bestaan vermeldt van informele betalingen in hospitalen. Uit de tekst en de vertaling van dit artikel, die verzoekers bij het verzoekschrift voegen, blijkt dat dit document het huidige plan behandelt om in Armenië officiële kosten die ten laste vallen van de patiënt voor diensten verschaft door een ziekenhuis, te introduceren. Deze maatregel zou ervoor kunnen zorgen dat de financiële toegang tot de gezondheidszorg verbeterd, indien zorgvuldig geïmplementeerd als onderdeel van een groter pakket hervormingen.

Dit rapport betreft dus een hervormingsplan in Armenië voor ziekenhuisdiensten dat ten gunste zou zijn van de patiënten. Verzoekers geven geen verdere informatie of deze hervormingen inmiddels in werking zijn getreden. Verzoekers concentreren zich hoofdzakelijk op de passages in dit artikel waaruit blijkt dat er niet-officiële betalingen moeten worden verricht aan dokters en gezondheidswerkers en dat dit ook geldt voor medische testen en medicatie in hospitalen.

De omstandigheid dat er in hospitalen op niet-officiële wijze extra betaald moet worden voor medicatie, brengt niet mee dat eerste verzoekster per definitie zal moeten betalen voor haar medicatie, die volgens de informatie van de verwerende partij gratis is en ook beschikbaar in gewone apotheken. Met deze algemene verwijzing naar dit rapport kunnen verzoekers niet aantonen dat de vermeldingen in de bestreden beslissing betreffende de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen niet correct zijn en dat de medische zorgen niet beschikbaar zijn voor eerste verzoekster.

Verzoekers voegen als bijlage bij het verzoekschrift tevens een e-mail waarin over het geneesmiddel Herceptin gesteld wordt dat het beschikbaar is in Armenië maar niet wordt terugbetaald. In de mate waarin verzoekers hiermee zouden willen aantonen dat dit geneesmiddel niet beschikbaar is voor eerste verzoekster, wijst de Raad er in de eerste plaats op dat verzoekers in het middel niet ontkennen dat de aandoening van verzoekster is opgenomen in de lijst met gratis zorgen en dat de zorgen voor verzoekster dus gratis zijn, en vervolgens dat in het advies van de ambtenaar-geneesheer hierover het volgende gesteld wordt:

"Ook Herceptin is overigens beschikbaar in Armenië, indien dit in de toekomst alsnog noodzakelijk zou blijken (dit is momenteel niet aan de orde)."

Hieruit blijkt dat eerste verzoekster momenteel dit geneesmiddel niet nodig heeft en mocht dit in de toekomst toch zo zijn, dat het beschikbaar is.

De Raad merkt ook hier op dat er in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat de beslissing ook geldt voor de meerderjarige kinderen van eerste verzoekster waarvan kan worden verondersteld dat ook zij hun steentje kunnen bijdragen in de financiële situatie van het gezin. Verzoekers betwisten dit motief niet.

De algemene kritiek die verzoekers in het middel uiten op de motieven van de bestreden beslissing, volstaan niet om aan te tonen dat deze motieven feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het enig middel in de zaak 79 910 is ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vorderingen tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET